

“မက္ခေပါဘူးသမီးရ။ လီးသွင်းတာနဲ့ စောက်ပတ်ကွဲ
တယ်ဆိုတာ ထုံးစံမရှိဘူး။ မှတ်ထား။”

“အရမ်းနာနေတယ် ဦးလေးရယ်။”

“ခဏလေးပါ။ . . ခဏလေး။”

ကိုစိုးနောင်က ဖိ၍ချပြန်သည်။ လီးတစ်၍ဝင်သည်။

“အား . . သွင်းပြန်ပြီ။ သမီးကို သနားပါအုန်း . . ဦး
လေးရဲ့ . . နာလို့ပါရှင် . . နာလွန်းလို့ပါ။”

လီးဒစ်ဖူးသည်၊ စောက်ခေါင်းပေါက်တွင် ဖုံးအုပ်နေ
သော အပျိုအမွှေးပါးကို သွားထိထောက်မိသည်။ ကိုစိုး
နောင် အရမ်းသဘောကျကာ၊ လီးကို အသွင်းရပ်သည်။
လီးထိပ်နှင့်အပျိုမွှေးပါး ထိနေမှုကို သေသေချာချာ ခံစား
ဖိလင်ယူသည်။ လီးသည်၊ ဟပ်ဝက်မရှိတချို့ (၄)လက်မ
ကျော်ကျော်လောက် စောက်ပတ်ထဲဝင်နေသည်။ (၆)လက်
မနည်းနည်းလောက်ကတော့ အပြင်တွင် ကျန်နေသေး
သည်။ (ကိုစိုးနောင်၏ လီးက ဆယ်လက်မကျော်ရှည်
သည်။) လီးအသွင်းရပ်ထားသည်မှို၊ ခိုင်ကြံ့သင်းမှာ အနာ
သက်သာသလိုဖြစ်သည်။ ဝင်နေသမျှသော လီးအပိုင်းက
တော့၊ ပါကင်ပိတ် စောက်ပတ်လေး (အပျိုအမွှေးပါး မစုတ်
ပြတ် မပေါက်ပြဲသေးသည်မှို၊ ပါကင်ပွင့်ပြီးဟု မပြော နိုင်
သေးပါ။) ထဲတွင် ဆို့နှစ်ပြည့်သိပ်စွာ ရှိနေသည်။ ကျိန်းစပ်

စပ်နာကြင်ကြင်၊ အောင်တောင့်တောင့်၊ ဝေဒနာဒဏာကု
တော့ အပျိုပေါက်လေး ခိုင်ကြံ့သင်းခံစားနေရသည်။

ကိုနိုးနောင်က ဝင်နေသောလီးကို အသာဆွဲထုတ် ပြန်
သွင်း တစ်ပြုတစ်ပြုလုပ်၍ ညောင့်နေသည်။ နို့သီးများကို
ကုန်းစွဲလိုက်၊ ပါးစပ်လေးနမ်းလိုက်၊ လည်တိုင်လေးစုပ်ပေး
ရက်ပေးလိုက်၊ စောက်စေ့ကိုလက်မနှင့် ဖိပွတ်လိုက်လည်း
လုပ်ပေးနေလေသေးသည်။ အပျိုအမှေးမပေါက်သေးပါ
လီးကလည်း အဆုံးဝင်မလာသေးသည့်တိုင်၊ လီးထိပ်
ဘက်ပိုင်း (၄)လက်မကျော်ကျော်လောက် ဆွဲထုတ်ပြန်
သွင်း လှုပ်ရှား ညောင့်နေမှုကြောင့်၊ ခိုင်ကြံ့သင်း လီးအရ
သာကိုတော့ ခံစားနေရသည်။ ကာမစပ်ယှက်မှု၏ ဖိလင်
လည်းရနေသည်။ ထိုအရသာက အပျိုပေါက်လေး၏ ဆူဖြိုး
စသွေးသားတို့ကို အပြတ်နိုးထအောင် လှုံ့ဆော်နေကြ
သည်။ သွေးသားတွေ ဆူပွက်လာသည်။ သည်လက်ပို
ကြမ်း ရှုပြင်းထန်သော ဖိလင်အရသာကို တမ်းတလာ
သည်။ ကာထန်ပြီး ရမက်ပြင်းလာသော “ဟော့” လာသော
အမျိုးသမီးတွေ လှုပ်လှေ့၍လည်း ထုံးစံအတိုင်း၊ ခိုင်ကြံ့သင်း
သည် အောက်မှနေ၍ ဖင်ကြီးကို ကော့ပင့်လှုပ်တင်ပေး
သည်။

စိတ်အရမ်းထနေသည်မို့ ဖင်အကော့ကြမ်းသည်။ ထို့
ပြင် မိန်းမသာသာအရသာ ပြုခြင်းမို့ သည်အလုပ်မျိုးတွင်

မကျွမ်းကျင်။ အချိန်မထိန်းတတ်။ ခိုင်ကြံ့သင်း၏ တင်ပိုး
 သည် ဓမ္မရာမ္မ တကောင်သာသာလောက်ကို မြောက်ကြွ
 တက်သည်။ ဖင်ကြီးကော့ပင့်တင်ပေးလိုက်ခြင်းသည်၊
 စောက်ပတ်ကို ဖြဲကာ ပင့်ပေးသည့်သဘောလည်းဖြစ်
 သည်။ တိုက်ဆိုင်ချင်တော့၊ ခိုင်ကြံ့သင်းက ဆံ့ပင့် အပေါ်
 တွင် ကိုစိုးနောင်ကလည်း စောက်ပတ်ထဲဝင်နေသော လီး
 ကြီးကို ဒစ်အရင်းပိုင်းအနားရစ် ပြုတစ်ထွက်လာသည်
 အထိ ဆွဲထုတ်ကာ၊ အသာပြန်၍ ညောင့်သွင်းလိုက်သည်
 နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည်။ လီးကအသွင်း၊ တင်ပိုးက အကော့
 တကယ့်ကို အချိန်ကိုက်ပင်။

ကိုစိုးနောင်ကတော့ လီးကို ဝင်နေသမျှဖြစ်သော
 (၄)လက်မကျော်ကျော်လောက်သာ ချိန်သွင်းလိုက်ခြင်း
 ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခိုင်ကြံ့သင်း၏ ဖင်ကြီး၏ ကော့ပင့်
 ပေးလာမှုက ဂိတ်ကုန်အောင်ကြမ်းလေရာ၊ လီးပိုဝင်
 အောင် စောက်ပတ်ပင့်တင်ယူလိုက်သည့်နှယ်ဖြစ်သည်။
 လီးကြီးသည် တချိန်ထိုးဆိုသလို၊ စောက်ပတ်ထဲဝင်သည်။
 လီးပင်ပူကနဲဖြစ်၏။ လီးဒစ်ထိပ်ဖူးသည် အပျိုအမှေးပါးကို
 ရက်ရက်ရောရောပင် ထိုးဖောက်ပစ်လိုက်သည်။

ကိုစိုးနောင်အနေဖြင့် လီးထိပ်အဖျားပိုင်းတွင် ခပ်
 တင်းတင်းထိတွေ့မှုကို ခံစားရသည်။ ပြီးတော့ မိမိလီး
 ချောင်း တစ်စုံတစ်ရာသော အရာကို ထိုးဖောက်စုတ်ဖြုတ်

လိုက်သည်ကို ကြက်သီးတွေဖျန်းကန်ယသွားအောင် ခံစား
နေရသည်။ ဖိထိုး အဖေါက်ကြမ်းသလိုဖြစ်ရာ၊ စုတ်ပြတ်
ထွက်လာသော အပျို့မှူးအပိုင်းအစတစ်ခုပင် လီးထိပ်ဖူး
တွင် ကပ်ပါသည်။ အပျို့မှူးပေါက်ပြဲ စုတ်ပြတ်သွားမှု
ကြောင့် ယိုစီးထွက်လာသော သွေးရည် ပူနွေးနွေးများက
ကျန်လီးတန်လူးပတ်ကို ပက်ဖျန်းသလိုဖြစ်သည်။ လီးထိပ်ပင်
စိမ့်ဝင်လာရာ လီးတငေါ့ငေါ့လှုပ်ရှားသည်။

“အား . . . ကောင်း . . . အူအူ . . . အားပါပါး”

ကိုစိုးနောင် ကြိတ်ကာရေရွတ်လိုက်မိရသည်အထိ
ဖီလင်ရသည်။

“အား နာလိုက်တာ သေပြီ အထဲမှာ စုတ်ပြတ်ကုန်ပြီ
. . . သေမှာပါပဲ . . . အားအားအား . . .”

အပျို့အမှူးပါးစုတ်ပြတ်မှု၏ ပြင်းပြသော ဝေဒနာဒဏ်
ကို ခိုင်ကြာသင်း မချိမဆန့်ခံလိုက်ရသည်။ အာခေါင်ခြစ်၍
ငယ်သံပါအောင် အော်မိသည်။ ကိုစိုးနောင်၏ အိမ်မှာ
သီးသန့်ခြံဝင်းစွန်ပိုင်းတွင် ရှိသည့်အပြင်၊ ယခုလိုနေခင်း
ပိုင်းတွင် ခြံဝင်းထဲရှိ ကျန်အိမ်များတွင် လူသိပ်မရှိလှပဲ၊
ရှိသမျှသော လူအနည်းငယ်ကလည်း တရေးတမောအိပ်
စက်နေကြ၍သာ တော်တော်သည်။ ရပ်ကွက်ထဲတွင်သာ
ဆိုပါက၊ ခိုင်ကြာသင်း အော်သံကို အခြားလူတွေကြားကုန်
ကြကာ အရှုပ်အထွေးတွေ ဖြစ်နိုင်သည်။

အောင်၍ အလွန်နာသောကြောင့်၊ အပျိုပေါက်လေး
 သည် ပင့်ကော့တင်ထားသော တင်ပါးကြီးကို အောက်သို့
 အမြန်ပြန်ချသည်။ သည်နေရာတွင်။ ကိုစိုးနောင်သာ မလျှင်
 ဘူးဆိုလျှင်၊ တင်ဆုံကြီး ပြန်ကျသွားသည်နှင့်၊ စောက်ပတ်
 ထဲ တိုးဝင်နေသောလီးသည်လည်း (သူ၏ဆယ်လက်မ
 ကျော်ရှည်သောလီးချောင်းကြီးမှာ ရှစ်လက်မ သာသာ
 လောက်ပင် စောက်ပတ်ထဲဝင်နေပါသည်။) ကျွတ်ထွက်
 သွားပေလိမ့်မည်။

ကိုစိုးနောင်သည် ကာမစပ်လှက်မှုတွင် အတော် "ဖျံ"
 ကျသည်မျှ ခိုင်ကြံ့သင်း၏ ကော့ပင့်ကြွတင်ကားသော ဖင်
 ကြီး အောက်သို့ ချကျသွားသည်နှင့် သူ့ကလည်း အလိုက်
 သင့်ပင် ထိမိ၍ ကပ်လိုက်သည်။ သည်ကော့ စောက်ပတ်
 ထဲဝင်နေသော လီးသည်၊ ကျွတ်ထွက်။ တပ်လပ်ကြီးရှိ
 မြို့သည်။ အပျိုပေါက်လေး၏ ဖင်ကြီး၊ ဓမ္မ့ရှာပေါ် ပြန်
 ကျသွားသည်နှင့်၊ အပေါ်မှ တပ်ရက်မို့နေသော ကိုစိုး
 နောင်က ဖင်ပြောင်ကြီးကို တစ်ချက်ဆတ်ကနဲ လှုပ်၍
 ဖိတွန်းသည်။ ထိုအခါ၊ တပ်လပ်ကြီးဖြစ်နေသော လီး
 ချောင်းကြီး၏ ကျန်နေသေးသော အရင်းပိုင်းနှစ်လက်မ
 လောက်ကပင်၊ ပါကင်ပွင့်သွားပြီးကာစဖြစ်သော စောက်
 ခေါင်းပေါက်လေးထဲသို့ လပ်၍တိုးဝင်သည်။ စောက်မွှေး
 မပေါက်သေးသော အပျိုမလေး၏ ဆီးစပ်ပြောင်ပြောင်

ချောချောလေးနှင့် လီးမွေးလိမ်ကောက်ကောက်တွေ ထူထပ်စွာ ပေါက်နေသော ကိုစိုးနောင်၏ ဆီးစပ်တို့ ပိပြားသွားအောင် ဖိစိကပ်မိသည်။

“အား . . . အားအား ကြမ်းလှချည်လားဦးလေးရဲ့။ နာလိုက်တာ။ ဒီလိုအရမ်းကြမ်းရင် သမီးသေလိမ့်မယ် သိလား။ နည်းနည်းပါးပါးများ ညှာတာပါအုန်း ဦးလေးရယ် နာတယ် . . . နာတယ် . . . သေမှာပါပဲ . . .”

ခိုင်ကြူသင်းငိုယိုညည်းတွားသည်။ သူမ၏လက်ကလေး နှစ်ဘက်ကတော့ ကိုစိုးနောင် ကျောကုန်းကို သိုင်းဖက်ထားသည်။ ကြီးမားလှသော လီးကြီး အဆုံးထိုးသွင်းမှုကြောင့် အရမ်းနာနေသလို၊ စောက်ပတ်ထဲ တောင့် သန်မာကြောတုတ်ခိုင်သော လီးကြီး အဆုံးထိုးဝင်နေမှု၏အရသာကလည်း အပြတ်ညှိမ့်အောင် ခံစားနေရသည်။ ယခုလောလောဆယ်တွင် နာကြွင်းမှုဘက်သို့ စိတ်ကအပြတ်ရောက်နေသောကြောင့်၊ ကာမအရသာကို မခံစားတတ်သေးပါ။ သို့သော်၊ ခိုင်ကြူသင်း၏ သွေးသားတွေကတော့ ထိုလီး၏ အရသာကို တုံ့ပြန်ခံစားရလျက် နိုးထနေလေ ရာ၊ ထိုနိုးထမှု၏ ဇေ့ဆော်ချက်ဖြင့် သူမကိုလိုးနေသော ကိုစိုးနောင်ကို ကောင်မလေးက လက်လေးများဖြင့် သိုင်းဖက်မိခြင်းပင်။

ကိုစိုးနောင်သည်၊ ဝင်နေသောလီးချောင်းကြီး၏ အရင်း

ပိုင်း တစ်လက်မ၊ လက်မဝက်သာသာလောက်သာ ထွက်
 လာစေလျက်၊ ကပ်သိပ်ညောင့်နည်းဖြင့် ဖိ၍ ဖိ၍ လှုပ်လှုပ်
 ပေးသည်။ ဆောင့်လှီးခြင်းမဟုတ်သည့်တိုင်း၊ စောက်ပတ်
 ထဲ အဆုံးဝင်သလိုဖြစ်နေသော လီးချောင်းကြီး၊ တလှုပ်
 လှုပ် တငေါ့ငေါ့လှုပ်လျက်၊ စောက်ခေခါင်းအတွင်းသား များ
 လည်း တသိမ့်သိမ့်လေးတုန်နေရာ၊ ခိုင်ကြံ့သင်းခမြာ၊
 တညိမ့်ညိမ့်အရသာတွေ၍နေသည်။ နာလာက နာနေ
 သေးသော်လည်း ဖီလင်ခံစားမှုက ပိုလာသည်။ ခိုင်ကြံ့
 သင်း တစ်ယောက်ကမစပ်ယှက်မှု၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော
 အရသာကို ရရှိခံစားနေလေပြီ။

ကာမမှုကို လန့်ကြောက်သလိုရှိနေသည့်စိတ်ကိုက
 လည်း ပျောက်သွားပြီ။ သည်ကိစ္စများကို အတွေးဖြင့်သာ
 စမ်းတဝါးဝါးရှိနေခဲ့သော အပျိုပေါက် မနူးမနပ်လေးအဖြစ်
 မှ လောကစည်းစိမ် ကာမအရသာကို၊ လက်တွေ့ရရှိခံ စား
 တတ်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်အသွင်သို့လည်း
 ပြောင်း လာလေပြီ။ သည်လိုမျိုး ရင်ဖိုမောဟိုက်၊ တုန်တ
 ခိုက်ခိုက်ဖြစ်စေလောက်သည့် ဖီလင်တွေပေးသော
 “လီးကြီး” ကိုလည်း စွဲမက်နှစ်သက် သဘောကျသွားလေ
 ပြီ။

“ဘယ်လိုလဲ ခိုင်ကြံ့သင်း နာသေးလား”

ပါကင်ပွင့်သွားပြီး ဖြစ်သည့် အပျိုပေါက်လေး အရသာ

တွေ့လာပြီကို ရိပ်မိသော ကိုစိုးနောင်က မေးသည်။

“ဟင့်အင်း . . မနာတော့ဘူး”

“ကောင်းလာပြီ . . မဟုတ်လား”

“အင်း”

“ဆက်လိုးပေးရမလား။ လီးကိုထုတ်ပြီး အလိုးရပ်
လိုက်ရမလား”

“ဟင့် . . ကြည့်ပါလား ဦးလေးနော်။ သမီးကိုမစနဲ့”

“အကောင်းမေးတာပါ။ စောစောတုန်းက ဆက်မသွင်း
ပါနဲ့ ဘာညာပြောထားတာ ကြားမိသလားလို့”

“အဲဒီတုန်းက အရမ်းနာတာကိုး ပြောမိတာပေါ့”

“အခုကျတော့ကော . . .”

“ကျွတ် . . ဦးလေးကွာ . . ဘာတွေမေးနေတာလဲ
လုပ်မှာ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး တကယ်ပါပဲ . . .”

“ဦးလိုးပေးတာ နီလို့ကောင်းနေပြီပေါ့”

“ဟုတ်”

“ဆောင့်လိုးမယ်နော်”

“အင်း”

“ဘွပ် . . အား ကျွတ်ကျွတ် . . .”

“နာလာပြန်ပြီလား”

“ဟင့်အင်း . . လုပ်လေ မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ”

“ဘွပ်ဘုဘု အားပါးပါး အား . . .”